

Protagonistes **Anna Gas** Escriptora

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 23 de març del 2021. Any XLVI. Núm. 15670 - AVUI / Any XLIII. Núm. 14540 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

NACIONAL. Planes 4 i 5

Pendents de Junts

Elsa Artadi afirma que no senten cap pressió pel preacord ERC-CUP

Jordi Sànchez fixarà avui la posició de Junts en una conferència

ERC, Junts i la CUP encara confien arribar a un acord en primera votació

Dijous, candidat i divendres, ple d'investidura

El coet Soyuz-2 enlairant-se ahir des del cosmòdrom de Baikonur ■ CENTRE ESPACIAL YUZHNY

L'Enxaneta', a l'espai

Llançat amb èxit el primer nanosatèl·lit català

NACIONAL. Plana 16

Vacunació amb AstraZeneca fins als 65 anys

Demà es reprendrà la vacunació i Salut farà una crida per començar per les persones entre els 60 i 65 anys, amb les màximes garanties

NACIONAL. Planes 12 i 13

Europa renya Espanya per la repressió creixent a artistes

NACIONAL. Plana 7

L'amnistia no arribarà ni a la mesa del Congrés dels Diputats

NACIONAL. Plana 6

Farmàcia i
Ortopèdia a mida
(plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Alberó

ORTOPÈDIA - HOMEOPÀTIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,06

Dada anterior: 1,05

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
631

Dada anterior: 1.207

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
411

Dada anterior: 410

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Borràs afronta la recta final

FET La presidenta del Parlament inicia avui la ronda de contactes i anuncia que hi haurà ple d'investidura divendres **ACORD** ERC, Junts i la CUP confien a arribar a un acord ampli de legislatura en primera votació, però intensifiquen la pressió

Emma Ansola
BARCELONA

La presidenta del Parlament comença aquest migdia la ronda de contactes amb els presidents i portaveus dels grups parlamentaris per tal de trobar un candidat que arrossegui prou vots per ser investit president de la Generalitat. La cita és divendres, tal com estableix la llei, en primera votació, i si no s'aconsegueix la majoria absoluta de la cambra, el reglament preveu una segona volta al cap de dos dies, i aquest cop n'hi hauria prou amb una majoria simple. Tanmateix, la votació s'hauria de celebrar en diumenge, i no un de qualsevol, sinó diumenge de Rams, la qual cosa afegeix més pressió a les parts negociadores.

Sobre la taula hi ha dos possibles candidats, el socialista Salvador Illa, que manté la candidatura malgrat no disposar de prou suports per ser escollit, i el republicà Pere Aragonès, que, de moment, té l'aval de la CUP, tot i que l'acord ha de ser ratificat entre demà i dijous per la militància. Al marge ha quedat Junts, tot i que els terminis de les negociacions així ho permeten, ja que els anticapitalistes requereixen aquest calendari per tal de sotmetre l'acord a l'aprovació de les seves bases. Mentrestant, i fins divendres, ERC i Junts hauran d'acabar de perfilar un acord que l'equip de Carles

Les frases

“Volem un acord ampli. No volem que aquest govern sigui ni un Dragon Khan ni un Vietnam”

Elsa Artadi
PORTAVEU I DIPUTADA DE JUNTS

“Pel que anem coneixent, sembla que el país estarà en mans de les assemblees de la CUP i de Waterloo”

Eva Granados
PORTAVEU DEL PSC I VICEPRESIDENTA SEGONA DEL PARLAMENT

“Amb Junts hi ha carpetes obertes que cal anar tancant a fi que el pacte sigui estable i fort”

Marta Vilalta
PORTAVEU I DIPUTADA D'ERC

“Junts ha de decidir si vol parlar de rescat social i de les bases d'un nou model de país o no vol”

Eulàlia Reguant
DIPUTADA DE LA CUP

Puigdemont reclama que sigui molt més ampli que el que han signat republicans i anticapitalistes.

Junts posa el focus en l'eix nacional i en el traçat d'un full de ruta que culmini en la independència. Per això, no neguen la possibilitat de continuar negociant un referèndum amb el govern espanyol, però sempre dins d'uns terminis. Conscients que no trobaran una resposta afirmativa a l'altra banda de la taula de negociació amb l'Estat espanyol, els de Junts no són partidaris de tornar a celebrar un 1-O, per la qual cosa, atesa la negativa de l'Estat espanyol, veuen plenament legitimada la consulta de fa tres anys i proposen destinar els esforços a reactivar la declaració d'independència. En aquest context, per a Junts és

cabdal el paper del Consell per la República, que lidera el president a l'exili Carles Puigdemont. Tanmateix, la composició i la funció d'aquest òrgan, massa ancorat en l'estructura de Junts, no han estat compartides per ERC i la CUP, que hi han mantingut, des dels seus inicis, una participació molt poc representativa.

En aquest escenari, ahir hi tornava a haver contactes entre Junts i ERC, i n'hi continuarà havent entre Junts i la CUP, assegurava la portaveu de Junts, Elsa Artadi, que considerava que “la clau és que hi hagi un acord a tres” que estableixi un “full de ruta” per “donar recorregut al 52% de vot independentista” assolit en les eleccions del 14-F. De fet, la portaveu assegurava que el seu grup no tan

sols no se sent interpel·lat pel pacte amb ERC i la CUP, sinó que, a més a més, el desconeixia. “No ens pronunciarem sobre un document que no tenim”, afirmava la dirigent, i alhora insistia que el que vol Junts, en tot cas, no és un simple acord d'investidura, sinó un “acord d'estabilitat” que permeti tirar endavant el pressupost i assegurar una majoria parlamentària al llarg de la legislatura. “No volem que aquest govern sigui ni un Dragon Khan ni un Vietnam”, etzibava.

Conferència de Sánchez

Paral·lelament, l'acord signat entre ERC i la CUP també pressiona Junts, ja que algunes de les mesures aprovades sembla que es dirigeixen a la línia de flotació del grup de Puigdemont, que se sustenta des de posicions liberals fins a les més socialdemòcrates. ERC i la CUP apunten cap a aquestes discrepàncies, mentre que Junts enarborava la bandera del Consell per la República, que des dels seus inicis va aconseguir concentrar un important volum de votants independentistes, com es va posar de manifest en l'acte celebrat a Perpinyà ara fa poc més d'un any.

De moment, avui, Junts vol donar a conèixer l'anàlisi que fa dels resultats electorals i també de l'estat de les negociacions, i ho farà a través del seu secretari general, Jordi Sánchez, que oferirà a les set del ves-

Borràs, parlant per videoconferència amb el president a l'exili Carles Puigdemont, el 12 de març ■ ACN

pre la conferència política *Un govern per fer, un govern per ser*, i Junts vol que permeti explicar la seva posició com a partit a les portes de la sessió d'investidura. “Què passarà o no passarà divendres? Avui és dilluns i seguim treballant amb ERC”, assegurava Artadi, que afegia així més pressió a les negociacions.

Sacsejada al Consell

D'altra banda, ERC considera que el Consell per la República pot ser “un òrgan interessant i útil en l'àmbit internacional, especialment perquè pot arribar allà on no ho poden

fer les institucions catalanes”, però necessita “una bona sacsejada; cal reformular-lo i replantejar-lo”, precisava ahir la portaveu dels republicans, Marta Vilalta, que es mostrava convençuda que l'acord a tres s'arribarà a produir aquesta setmana. Tanmateix, caldrà veure si la CUP, que demà sotmet l'acord amb ERC a l'aprovació de les seves bases, es veu interpel·lada per l'acord a què arribin Junts i ERC, la qual cosa afegirà inestabilitat a un possible pacte a tres. Ahir, també, la diputada de la CUP Eulàlia Reguant instava

L'APUNT L'enèsim cop de porta (2)

Carles Sabaté

La mesa del Congrés dels Diputats ni debatrà la proposta de llei d'amnistia dels partits catalans. No per esperat, el resultat de la iniciativa és el mateix cop de porta que afecta qualsevol proposta catalana que tingui a veure amb el dret a l'autodeterminació o els seus defensors. Òscar Palau ho explicava en aquest diari el 24-5-2017 en un article titulat igual que aquest apunt, i que

repassava la vintena de mocions, propostes de resolució, peticions dins de la Constitució, demandes de comissió i fins i tot condicions d'una investidura, per fer sentir el dret a decidir català. En aquell cas, arran de l'intent de pactar el referèndum. En la repressió actual, només els cal ja un copet de porta dels lletrats anònims del Congrés. No els interessa el diàleg.

Junts a decidir si vol parlar de "rescat social" i de les bases d'un nou model de país o no vol. La CUP ha denunciat nombroses vegades que la seva formació fa setmanes que va enviar propostes a Junts i que no s'ha avançat gens. Per als anticapitalistes, és "clau" parlar del programa polític i de com es dona resposta a les necessitats de la gent després d'anys de crisi econòmica i amb el greuge de la pandèmia.

El pacte entre ERC i la CUP no ha agradat gens a l'oposició. La vice-primeria secretària del PSC, Eva Granados, acusava els re-

publicans d'estar "disposats a arribar a la presidència [de la Generalitat] a qualsevol preu", tot i que això suposi deixar la governabilitat de Catalunya

Borràs anunciarà el candidat dijous i la investidura serà divendres

en mans de "dos partits antisistema" com Junts i la CUP. Granados creu que un acord a tres entre ERC, Junts i la CUP "no donaria resposta" als rep-

tes que ha d'afrontar la societat catalana durant els propers anys, i tampoc es correspondria amb l'anhel "progressista" expressat pels ciutadans a les urnes el 14 de febrer. En vista d'aquesta possibilitat, el PSC insistirà a presentar la candidatura de Salvador Illa, que va ser qui va obtenir més vots el 14-F, com "una alternativa solvent". D'altra banda, el president de Ciutadans, Carlos Carrizosa, assegurava que el preacord d'ERC amb la CUP els ha deixat "absolutament trasbalsats". "És un mal auguri", pronosticava. ■

Ronda de contactes telemàtics amb els grups petits

Enmig d'un escenari polític encara complicat per la falta d'acords, ahir s'anunciava un calendari atapeït de reunions protocol·làries entre la presidenta del Parlament, Laura Borràs, i els representants de la resta de grups. La primera trobada, a les dotze, consistirà en un contacte telemàtic amb el president del PP, Alejandro Fernández, seguit mitja hora més tard del responsable de Ciutadans, Carlos Carrizosa, i, finalment, cap a la una del migdia, amb la líder dels comuns al Parlament,

Jéssica Albiach.

A les quatre de la tarda, Borràs conversarà amb la número u de la CUP al Parlament, Dolors Sabater, i una hora després ho farà amb el líder de Vox, Ignacio Garriga.

Els contactes presencials a la cambra catalana se celebraran diumenge i quedaran restringits als representants de les tres principals forces al Parlament: Albert Batet (JxCat), Josep Maria Jové (ERC) i Salvador Illa (PSC). La presidenta ja ha anunciat que dijous presentarà un candi-

dat al ple d'investidura.

D'altra banda, Borràs també va avançar que podria rellevar el secretari general de la cambra, Xavier Muro, que va qüestionar la declaració unilateral d'independència l'octubre del 2017 i la destitució del qual va exigir fa uns mesos l'expresident Quim Torra. "Jo penso que començem una nova etapa i prendré decisions en aquest sentit, efectivament, per obrir un nou temps", va explicar la presidenta en una entrevista a Televisió de Catalunya.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'amnistia no es debatrà pel vet dels lletrats del Congrés

■ El cos de lletrats objecta que és inconstitucional perquè promou “indults generals” i la mesa ni la qualificarà ■ El PSOE l'enterraria tant sí com no, però l'independentisme volia que el vot retratés tothom

David Portabella
MADRID

La llei d'amnistia s'extingeix fins i tot abans de ser debatuda. Sis dies després de la seva entrada al registre del Congrés amb la signatura dels diputats d'ERC, Junts per Catalunya, el PDeCAT i la CUP per avançar en una desjudicialització que el govern de Pedro Sánchez té encallada, els lletrats de la cambra baixa es van erigir en la guàrdia de cos del filtre de constitucionalitat del que es pot debatre i del que no i van dictaminar ahir que “no procedeix la seva admissió a tràmit” per part de la mesa del Congrés, que es reuneix avui. D'acord amb l'argument dels lletrats, i que la mesa farà seva avui, l'amnistia, “com que comporta la concessió d'un indult general que afecta una pluralitat de subjectes condemnats per sentència ferma entraria en una contradicció palmària i evident amb el que es disposa a l'article 62 i) de la Constitució, d'acord amb el qual no té cabuda que la llei autoritzi indults generals”.

La llei d'amnistia del 1977 va ser aprovada amb un suport gairebé total, del qual només se'n va apartar Alianza Popular, però era prèvia a la Constitució del

Meritxell Batet és la presidenta del Congrés i ha rebut l'argumentació dels lletrats per no qualificar la llei d'amnistia ■ ZUPI / EFE

1978, i és l'anterioritat al text constitucional la raó fonamental invocada pels teòrics que consideren que és inconstitucional.

Codis penals del 73 i d'ara
Els lletrats del Congrés fins i tot gosen recordar als partits que, a diferència del franquista Codi Penal del 1973 (article 112), en el vigent Codi Penal del 1995 (article 130) no es preveu l'amnistia com a causa d'extinció de la responsabilitat criminal.

Quan Montse Bassa (ERC), Míriam Noguera (Junts), Ferran Bel (PDeCAT) i Mireia Vehí (CUP) –acompanyats per Marcel Mauri (vicepresident d'Òmnium) i per Susanna Pagès (Amnistia i Llibertat)– van anar dimarts passat al peu dels lleons Daoiz i Velarde i m'estarda l'oficina del registre del Congrés per entrar-hi la iniciativa amb un nom homòleg tot –Proposició de llei orgànica d'amnistia i resolució del conflicte entre

Catalunya i l'Estat espanyol–, el gran temor dels impulsors era no superar ni el filtre previ dels lletrats. La iniciativa estava abocada al fracàs des que el PSOE s'hi va oposar amb vehemència a través de José Luis Ábalos –“la figura de l'indult sí que és una figura legal que entra dins d'aquestes possibilitats, però tampoc es tracta de plantejar un indult general”– i d'Adriana Lastra –“una amnistia no té cabuda dins de la nostra Consti-

tució i per tant hi votarem en contra”–, però l'independentisme volia almenys el triomf polític que el vot retratés tothom. Unides Podem, de fet, no havia definit el vot –i ara ja no li cal– després que el president del grup al Congrés, Jaume Asens, confessés que dubtava entre el vot a favor o l'abstenció.

Amnistia i indult general
En conèixer el vet, una signant de la iniciativa de l'amnistia, Mireia Vehí

(CUP), va rebatre les tesis dels lletrats: “L'amnistia i l'indult general no són el mateix.” Vehí sosté que els lletrats fins i tot “van contra el criteri del mateix Tribunal Constitucional a la sentència 101/2012” i que a part de la del 1977 “hi ha hagut tres amnisties més: les amnisties fiscals”. “Cap sorpresa. Fa segles que estem així. Dubto que algú se sorprengui”, va constatar la portaveu de Junts al Congrés, Míriam Noguera. Que l'amnistia seria una frustració era l'avís d'Asens, que confia més en l'indult –pendent dels informes del Tribunal Suprem però que en última instància és un acte administratiu del Consell de Ministres que després ha de signar el rei– i a reformar el Codi Penal. “Nosaltres no enganyem la gent, per això apostem per les altres dues vies”, va dir Asens.

PSOE, PP i Vox a la mesa
A la mesa del Congrés, l'independentisme no hi té cap seient i només tres dels seus nou membres, Gloria Elizo (vicepresidenta tercera), Gerardo Pisarello (secretari primer) i Javier Sánchez (secretari tercer), estaven disposats a no censurar prèviament el debat sobre l'amnistia. Els altres sis, des dels socialistes Meritxell Batet (presidenta), Alfonso Rodríguez Gómez de Celis (vicepresident primer) i Sofia Hernanz (secretària segona), fins als populars Ana Pastor (vicepresidenta segona) i Adolfo Suárez Illana (secretari quart) i l'únic membre de Vox, Ignacio Gil Lázaro (vicepresident quart), es disposaven a enterrar tant sí com no i sense debat la llei d'amnistia. ■

Sis dels presos polítics i exiliats ja han recusat Conde-Pumpido

Redacció
BARCELONA

Sis dels presos polítics i exiliats – Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Raül Romeva, Toni Comín, Clara Ponsatí i Lluís Puig – han recusat per ara el magistrat del Tribunal Constitucional (TC) Cándido Conde-Pumpido. Els

recursos es basen en una conferència pronunciada al Congrés dels Diputats el 23 de novembre del 2017 per Conde-Pumpido, de la qual va informar un digital d'extrema dreta.

Els escrits de recusació, als quals ha tingut accés l'agència Efe, asseguren que el magistrat va dir aquell dia: “El que em pre-

ocupa és, concretament, la pretensió de subvertir l'estat social i democràtic de dret utilitzant fraudulentament la mateixa bandera de la democràcia. En resum, em preocupa que s'invoqui la democràcia, en concret la democràcia directa, per enderrocar la Constitució.” A més, Conde-Pumpido va assenya-

lar: “Disposen per a això de la preeminència, dels mitjans i dels instruments que els proporciona el mateix marc constitucional per garantir l'autogovern de la seva comunitat, inclosa la disposició de quantitats rellevants de diners públics o fins i tot la disposició d'armes proporcionades a les seves forces de

Carles Puigdemont, a Bèlgica ■ N.S.

seguretat, uns instruments que poden, en certs casos, desviar-se de la seva finalitat essencial.”

Els líders independentistes consideren que “Conde-Pumpido, en la seva intervenció, es va alinear plenament amb totes i cadascuna de les tesis de la fiscalia en la seva querrela de l'octubre del 2017”, amb al·lusions a la malversació, a un alçament i als Mossos, i reclamen que sigui apartat de la discussió sobre els recursos presentats a l'alt tribunal, que l'ha anomenat ponent. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Toc d'alerta a Espanya pels perills de la llei mordassa

- La comissària de Drets Humans del Consell d'Europa alerta de les condemnes a presó a artistes
- La Comissió de Venècia reclama que es reformi la llei mordassa pel seu "potencial repressiu"

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

Toc d'alerta des del Consell d'Europa a Espanya (Cd'E) per l'ús del Codi Penal i de la llei mordassa per censurar opinions incòmodes. La comissària de Drets Humans, Dunja Mijatovic, veu en risc la llibertat d'expressió per la penalització de delictes com les injúries a la corona o l'enaltiment del terrorisme que han portat a la presó o a l'exili cantants com Pablo Hasel o Josep Miquel Arenas, àlies Valtòny.

Després de setmanes de protesta als carrers, la responsable de drets humans al Consell d'Europa, organització formada per 47 estats i vinculada al Tribunal Europeu de Drets Humans, va enviar una carta al govern de Pedro Sánchez el 11 de març passat per traslladar-li la seva preocupació per les "creixents condemnes" a

Exteriors el Consell d'Europa, da Estrasburg ■ ACN / BLANCA BLAY

presó a artistes i activistes els últims anys. Dunja Mijatovic veu problemàtics els delictes d'injúries a la corona, enaltiment del terrorisme, ofenses religioses, discurs d'odi i difamació. No només per la seva tipificació, sinó també per la interpretació que en fan els jutges espanyols, a vegades sense tenir en

compte la jurisprudència d'Estrasburg.

Per això, Mijatovic exigeix al govern de PSOE-Podem que reformi el Codi Penal per "reforçar" la llibertat d'expressió i "facilitar" als tribunals espanyols dictar sentències en línia amb les decisions del TEDH. "També demostraria el compromís del go-

vern per protegir la llibertat d'expressió", rebla la comissària al final de la missiva.

El ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, va replicar la setmana passada a Mijatovic que ja hi estan treballant, però que encara estudien una proposta de reforma. "El nostre propòsit és limitar més clara-

ment quina és la conducta sancionada en aquests delictes i ajustar les penes a la gravetat de la conducta", va assegurar Campo. Tot i això, el ministre no concreta si també revisarà els delictes de discurs d'odi i despenalitzarà les ofenses religioses i la difamació, tal com demana la comissària.

Llei mordassa

La Comissió de Venècia va posar ahir més deures a L'Estat espanyol per corregir les deficiències en llibertat d'expressió. Aquest òrgan també vinculat al Consell d'Europa va apressar el Congrés dels Diputats a modificar d'una vegada la llei mordassa creada el 2015 pel PP durant la presidència de Mariano Rajoy. "Té potencial repressiu", diuen els seus experts en dret constitucional, que demanen sobretot més control de la policia i reduir les penes excessives contra manifestants. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Comunitat de Madrid

Madrid en plena pandèmia troba temps per a les seves baralles electorals i per cobrir vanitats. Unes eleccions de la Comunitat de Madrid el 4 de maig. Tradicionalment, el Primer de Maig, festa del treballadors, i el 2, dia de la comunitat autònoma, esdevenien les grans festes de primavera de la villa y corte. Toreros i folklòriques amb públic fidel hi feien el seu agost. Enguany l'1 i el 2 són dissabte i diumenge i s'ha passat la festivitat al 3 i al 4 amb la fi de festa d'unes eleccions. Tot plegat un despropòsit quan la prioritat d'aquests moments hauria d'ésser vacunar la població i recuperar econòmicament i psicològicament la població en comptes de satisfer les aspiracions polítiques d'uns governants de la Comunitat de Madrid en què cada cop costa més veure les diferències polítiques entre els uns i els altres. Malgrat tot, tindrà morbositat el resultat quan el PP i Ciutadans han passat de socis a enemics i el PSOE i Podem, de socis en el govern espanyol a adversaris electorals a la comunitat. De sempre la comunitat autònoma de Madrid ha sigut un espectacle polític. Un vodevil. S'han repartit els períodes de poder entre el PSOE i el PP, que hi ha tingut el seu racó preferit. El socialista Joaquín Leguina, un bon gurmè, un bon escriptor i lector culte. Mandrós i bon conspirador a les majories del PSOE. Ruiz Gallardón (PP) va ésser president com a palanca per ésser alcalde i ministre. Esperanza Aguirre (PP) va donar grans titulars i va fer poca feina i va haver d'estar molt pendent dels tribunals, com Ignacio González, també del PP, que va acabar a presó. Cristina Cifuentes (PP) robava cremes cosmètiques, va falsificar el màster i va tenir un accident a Madrid amb una moto que no havia passat la ITV. Isabel Ayuso, també del PP, ha plantat cara amb unes eleccions que només serviràn per cobrir vanitats.

El PDeCAT renovarà al maig la direcció

- Celebrarà una assemblea extraordinària els dies 15 i 16

Redacció
BARCELONA

El PDeCAT renovarà la seva direcció en una assemblea extraordinària que se celebrarà els dies 15 i 16 de maig. Així ho va anunciar ahir en roda de premsa el portaveu del partit, Marc Solsona, que va explicar que la trobada política servirà per renovar tots els càrrecs estructurals.

De fet va informar que dilluns de la setmana que ve ja es nomenaran les diferents ponències organitzatives, que hauran d'estar acabades el 24 d'abril. Del 25 d'abril al 10 de maig es preveu un període per discutir el contingut de la ponència en l'àmbit territorial i sectorial. I a partir d'aquí se sabran les persones que es volen presentar als càrrecs de la direcció del partit. El 15 de maig es votarà la ponència organitzativa i el dia 16, els nous càrrecs de la direcció de la formació.

Solsona no va voler

Angels Chacón i Marc Solsona, durant la darrera campanya electoral del mes de febrer ■ ACN

avançar noms de persones que puguin aspirar a la presidència de la formació, que després del divorci amb Junts per Catalunya es va quedar sense cap representant al Parlament de Catalunya. De fet, interpellat per les possibilitats que la candidata al 14-F, Àngels Chacón, agafi el relleu de l'actual president, David Bonvehí, Solsona es va limitar a dir que està convençut que Chacón tindrà un "paper important" al PDeCAT. Però a banda de les insinuacions, Solsona va anar un pas més enllà i va donar a entendre que, efectivament, Chacón farà el pas per la seva "bona predisposició". De fet, ella mateixa ja ha admès públicament que s'està plantejant aspirar a dirigir el partit. Bonvehí va assumir la presidència de la formació sorgida de l'antiga CDC el 22 de juliol de 2018. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Laia Martínez Alcaldessa de Pardines

“Soc jove i tinc temps per al meu poble”

REALITAT • Diu que és una anècdota ser l'alcaldeessa més jove del país i recomana a tots els joves implicar-se en la gestió pública **FEINA** • Pal·liar els efectes de la Covid és la seva principal ocupació

Jordi Casas
PARDINES

La renúncia al càrrec de Núria Pérez, per motius personals, l'ha convertit en l'alcaldeessa més jove de Catalunya, amb 26 anys acabats de fer. Afirmar que és una anècdota, però anima la gent jove a viure l'experiència de dedicar un temps a la política. La lluita contra els efectes de la pandèmia en tots els àmbits és el principal repte que ha hagut d'entomar, a part d'aprendre a marxar forçades el funcionament d'un ajuntament.

Com es va assabentar que era l'alcaldeessa més jove del país?

Va ser a través dels mitjans de comunicació. És veritat que no hi havia parat atenció i crec que no és res més que una anècdota. De fet, soc l'alcaldeessa més jove de Catalunya però en el nostre equip de govern hi ha un regidor que encara és més jove que jo. I, fins i tot, l'anterior alcaldeessa va ser la més jove del país quan va encapçalar la llista en les eleccions del 2015 i va sortir escollida.

No és habitual trobar gent jove en la política. Com hi va accedir vostè?

En l'anterior mandat, la Núria Pérez, que ha estat fins ara l'alcaldeessa, em va proposar ser a la seva llista i en una posició per ser escollida regidora. M'ho vaig estar pensant molt, però al final van pesar els meus sentiments.

Què vol dir?

Que Pardines és el meu poble i que me l'estimo i que vull aportar el meu granet de sorra per millorar coses. De fet, ara soc jove, tinc temps, i crec que és el moment de dedicar-lo a la gestió pública.

Creu que falta més gent jove en el món de la política?

Sí, és una bona manera de fer-se sentir i de fer aportacions, i la veritat és que és una experiència que recomano a tothom.

Quina ha estat l'afectació de la pandèmia?

Hi ha un regidor més jove que jo en l'equip de govern i l'anterior alcaldeessa també va ser la més jove

Déu-n'hi-do, tot i ser un poble petit. Durant el confinament van venir veïns de segona residència, però es van quedar a casa seva. El cop més dur va ser el tancament

perimetral del Ripollès pocs dies abans de Nadal. Això va ser un cop molt fort en l'àmbit econòmic. Som un municipi on el sector turístic és clau en l'economia de les famílies.

I quines són les solucions que han dut a terme?

Al principi, es van dur a terme actuacions més d'emergència, com per exemple les mascaretes FFP2 que vam fer arribar a tots els veïns gràcies al voluntariat d'una vintena de veïnes i veïns. I, ara, per exemple, estem treballant en uns ajuts en forma de vals, tres de 10 euros cadascun, que rebran els veïns, però que hauran de gastar en establiments de restauració del nostre poble.

Mestra i alcaldeessa

Laia Martínez (Pardines, 1995) és mestra d'educació infantil a l'escola bressol de Ribes de Freser, al poble veí. És membre de la llista Independents per Pardines-AM, que computa per ERC. El ple de Pardines és monocolor, tots els cinc membres són del partit de l'alcaldeessa. Ara per ara, en forma part com a independent i afirma que en l'àmbit del càrrec que ocupa està aprenent molt. Fins al moment en què ha ocupat l'alcaldeia, a final de gener, ha estat la responsable d'Educació, Festes i Cultura i hi ha sumat Participació, Justícia i Seguretat. ■ J.C.

En quins projectes treballen?

Estem millorant el parc de Sant Esteve, sobretot a la zona dels jocs infantils, i també l'àrea d'aportació de residus. En aquest punt, a part de millorar-la i de reordenar-la, aprofitem els treballs per arreglar l'accés de vianants de la zona.

Alguna obra subvencionada pel Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya?

Sí, la millora urbanística de la plaça del Padró, que és la plaça de l'Ajuntament. A més, també ens han aprovat el projecte per cobrir la pista poliesportiva del poble. En tots dos casos, hem aconseguit una subvenció del 95% del cost. ■

TANTXTANT

Josep Maria Llauredor

L'art dels cínics?

Des de Maquiavel fins a Marx –Groucho–, són molts els que han batejat la política com l'art... d'alguna cosa. La diferència és que no són artistes els qui l'acostumen a practicar. I quan algú que no és polític de professió s'hi posa, és vist com un intrús maldestre... i perillós per als col·legues. Ni les desenes de milers de morts per la pandèmia ni els milions d'afectats per la crisi econòmica i social que l'acompanya són prou per fer-los canviar els plans, sempre a curt termini i lligats a petiteses, per arrambar una mica –o molt– de poder, o per mantenir-lo. A través d'uns imprescindibles altaveus mediàtics, escampen els missatges que els convé, com si aquells que, quan ells decideixen, encara els voten fossin curts de gambals. Però la gestió de la Covid i les seves conseqüències els posa a lloc. Els resultats no només han fet palesa la seva ineptitud en general, cosa que contrasta amb la seva imatge de milhomes –o dones– i amb les manifestacions públiques en horaris de màxima audiència o als parlaments –i els convenients silencis sorollosos–: el pitjor és que s'ha fet evident el seu desinterès envers aquells que els han confiat les seves vides i que els han encomanat la gestió –honestament– de la cosa pública. Amb polítics professionals, l'Estat no superarà cap crisi econòmica, social, judicial o institucional, i Catalunya, que sí té una sortida viable, tampoc. En alguns països, la dedicació a la política, com un servei a la comunitat, és una ocupació temporal. Amb la mà al cor, sense més gent normal, com vostè o com jo, en els llocs de responsabilitat i que no en vulguin viure per sempre, no hi ha res a fer. Entendran, doncs, el meu escepticisme, i el de tants altres, davant la nova legislatura. Ni en l'emergència, de pressa, no en tenen.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC justifica la multa a Mundó adduint un sou alt

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Constitucional ha argumentat que la multa de 60.000 euros que el Suprem va imposar a l'exconseller Carles Mundó en el judici del procés es justifica "pel rellevant nivell d'ingressos salarials" quan formava part del govern, que "superaven els 110.000 euros anuals". Es tracta d'un dels principals arguments que recull la sentència, feta pública ahir, per la qual el TC desestima el recurs d'empara de Mundó contra la sentència del Suprem, el contingut de la qual ja es va filtrar la setmana passada.

Mundó al·legava que s'havia vulnerat el seu dret a rebre una resposta fundada en dret sobre la quantia de la multa, ja que no la considerava suficientment motivada. La sentència addueix que aquesta quantitat "ha estat fixada prenent com a base criteris indicatius de la capacitat econòmica del recurrent a partir del rellevant nivell d'ingressos sa-

Carles Mundó és exconseller del govern ■ ACN

larials durant l'exercici com a conseller". Per això, considera que "la motivació no pot ser qualificada d'inexistent, arbitrària, manifestament desraonada ni basada en un error palès que derivi de les actuacions". Mundó al·legava també que el tribunal havia vulnerat el seu dret a la presumpció d'innocència, però la resolució sosté que va desobeir els requeriments del 7 de setembre amb la posada en marxa de l'1-O. La sentència es refereix també a altres resolucions anteriors del Constitucional i a altres requeriments previs esmentats en el relat de fets provats. ■

El Palau de la Música exigeix responsabilitats a JxCat com a hereu de CDC

La fundació cultural vol cobrar els 6,6 milions que estableix la sentència de l'espoli

Redacció
BARCELONA

La Fundació Orfeó Català-Palau de la Música, acusació particular en el cas de l'espoli, ha demanat a l'Audiència de Barcelona que reclami a JxCat i al PDECAT, "com a hereus de CDC", els 6,6 milions que ha de retornar l'extinta formació, condemnada pel cobrament de comissions a través de l'entitat cultural, segons va infor-

mar ahir Efe. L'Audiència de Barcelona va acordar que els béns decomissats a CDC, que té 22 locals embargats per cobrir aquesta suma, es destinessin al pagament de les responsabilitats civils pendents del Palau de la Música, l'Orfeó Català i Hisenda, com a perjudicats per l'espoli, i la resta, a l'Estat. No obstant això, l'extinta formació està immersa en un concurs de creditors i el jutjat mercantil número 9 de Barcelona va acordar cancel·lar l'embargament preventiu, una iniciativa que l'Audiència va frenar i que ara està pendent d'una resolució del TSJC. ■

Quadern d'economia

La borsa és un dels principals símbols econòmics de la nostra societat ■ EFE

La cobdícia entre nosaltres

Francesc Cabana

L'expressió *cobdícia* s'aplica al qui estima sobretot el diner i que mai no en té prou. Estic parlant d'hommes i dones rics que tenen consciència, a més, que una bona pila de diners els donarà també poder polític. Vaig treballar vint-i-tres anys a la banca i he vist i he tocat la cobdícia de prop, ja que els banquers figuren en la primera fila dels personatges cobejosos. Però el nivell de cobdícia ha canviat amb els anys i m'ha interessat seguir-lo. La meua experiència sobre el terreny em va impulsar a escriure *La cultura de la cobdícia* (2009), una expressió del president Barak Obama que trobo molt adequada. Tres anys després vaig comprar a Nova York una petita joia: un llibre de Jeff Madrick que por-

ta per títol *Age of greed* (*L'edat de la cobdícia*), en el qual fa una explicació molt detallada sobre la cobdícia als Estats Units, amb noms i cognoms. L'autor, que és nord-americà, diu que aquella edat va començar al voltant del 1970, una afirmació que coincideix amb la meua experiència personal. Sempre hi ha hagut bons representants de la cobdícia, però és aleshores que comença l'etapa en què el fenomen individual es converteix en col·lectiu. Vaig pensar que el tema era força atractiu i que veuria uns quants llibres més sobre el tema. Però no se n'han publicat.

La cultura de la cobdícia com a fenomen col·lectiu neix quan el món financer i els lleons de les finances s'han oblidat de les conseqüències de la Segona Guerra Mundial i han perdut la por a les institucions reguladores de les finances que es van crear un cop acabat el conflicte. En el llibre

esmentat de Madrick, figuren les operacions fetes pels protagonistes, de manera que si el lector coneix una mica el món dels bancs i de la borsa pot fer un judici adequat del que feien aquells genis. L'etapa iniciada el 1970 s'acabà el 2007-2008, quan suspèn pagaments el banc Lehman Brothers i la majoria dels grans bancs han d'ensenyar les seves vergonyes. El món financer se salvà gràcies a una injecció fabulosa de dòlars –ordenada per Barack Obama– que va aconseguir evitar la fallida de molts bancs americans i una crisi mundial. En els capítols que Madrick dedica a la crisi del 2008, l'adjectiu més utilitzat és "estúpid", aplicat als banquers, sense cap por per les querelles que li podrien caure, que són les que jo rebria si fes el mateix.

Malauradament, després del 2008 la cultura de la cobdícia continua sent un fenomen col·lectiu. Tot i que alguns banquers, auditors i gestors de fons d'inversió descansen a la presó –un lloc molt adequat per rumiar sobre la naturalesa de l'ésser humà i la seva en particular–, altres continuen fent el mateix, sempre que no hagin quedat sense recursos, perquè aleshores els han de demanar als amics que no han estat tan estúpids com ells; i han hagut d'aprendre a escollir millor les seves amistats i a rebutjar segons quins regals.

Les institucions econòmiques americanes i europees continuen tenint feina. No poden permetre que es repeteixi un 2008. Els va treure moltes hores de son i els ajuts monetaris concedits als bancs afectats van desequilibrar els pressupostos estatals. Espero que aquestes institucions hagin après la lliçó i ens assegurin uns anys més tranquils que els passats. O més ben dit, els l'assegurin a vostès, aquesta tranquil·litat, ja que jo confio estar en un lloc on no es coneix ni la cobdícia ni l'estupidesa humana.

La cobdícia i els estúpids que menciona Madrick, que es creuen genis financers, tornaran. Les escoles d'administració d'empreses haurien de fer una revisió del paper que han fet –no massa positiu, algunes– i el que poden fer, de molt positiu, en el futur.

Posen en dubte el pla estatal del delta de l'Ebre

M.Membrives
AMPOSTA

Sense riu no hi ha delta. Amb aquest argument, les entitats en defensa del delta de l'Ebre van exposar ahir les al·legacions conjuntes que han fet al pla estatal de protecció de l'espai natural. L'associació Sediments, Gepec-EdC,

Picampall, l'Associació de Voluntaris del Parc Natural del Delta de l'Ebre, Ecologistes en Acció de Catalunya, Plataforma en Defensa de l'Ebre i l'Associació Moviment Social Delta de l'Ebre sostenen que no té sentit actuar sobre la costa deltaica, amb moviments de sorres i una retirada de la línia de domini

públic, si al mateix temps no es comença actuar de forma immediata per garantir les aportacions d'aigua i sediments que permetin la pervivència del Delta. Per això consideren que el pla estatal hauria d'incloure i prioritzar els projectes pilots de gestió de sediments des de l'embassament de Ribarroja

fins a la desembocadura, així com la posada a punt dels desaigües de fons dels embassaments i l'aprovació de nous protocols d'actuació per a la gestió dels embassaments tenint en compte els impactes ambientals que provoquen i la necessitat del trànsit sedimentari que ha d'alimentar el delta i la mar. Tots posen en dubte que el Ministeri per a la Transició Ecològica tingui una estratègia clara per frenar la incidència del canvi climàtic en un espai molt tocat per la regressió, la subsidència i la salinització. ■

Ciència

L'“Enxaneta” fa l'aleta

TOT RUTLLA • El primer satèl·lit de la Generalitat ja completa diverses òrbites a la Terra i contacta amb el centre de control a Svalbard **ALIMENTACIÓ** • Un cop desplegat els panells solars, confirma que l'instrumental funciona i comença a calibrar el sistema de comunicacions 5G per IOT **PUIGNERÓ** • “Així fem que el poble més petit pugui tenir l'empresa digital més gran”

Xavi Aguilar
BARCELONA

Mai un enxaneta havia pujat tan amunt com ho va fer ahir el primer nanosatèl·lit de la Generalitat, que ja és a 550 quilòmetres d'altitud orbitant la Terra a més de 25.000 km/h. L'Enxaneta, batejat així pels infants del país, es va enlairar a les 7.07 h del matí, un parell de dies més tard del previst, des del cosmòdrom de Baikonur, al Kazakhstan, com a part de la càrrega útil d'un coet Soiuz-2. Una estona després, l'Agència Espacial Russa Roscosmos confirmava que tots els satèl·lits que havia de situar a l'òrbita baixa terrestre (els principals eren coreans, japonesos i dels Emirats Àrabs) s'havien desplegat amb normalitat.

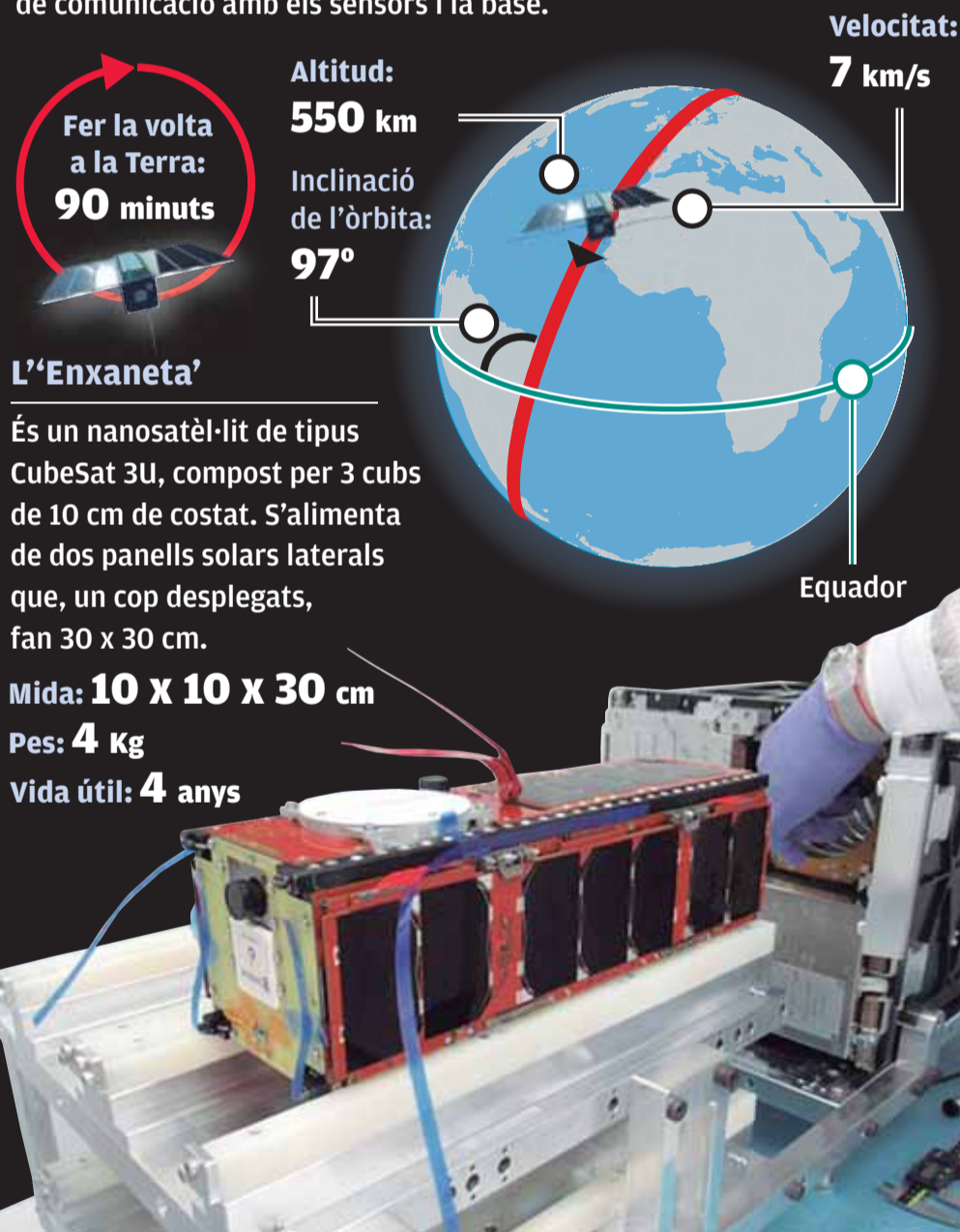
Un cop a l'espai, l'Enxaneta es va estabilitzar amb normalitat a l'òrbita prevista, va desplegar els panells solars que li subministraran energia per funcionar i va començar el procés de calibratge, que es pot allargar fins a un màxim de 45 dies. Dins d'aquest procés, però, ja es va comunicar amb un centre de control situat a Svalbard, unes illes noruegues pròximes al pol nord, i va certificar que tots els processos havien funcionat correctament. En el futur, el control de l'aparell es traslladarà a l'Observatori Astronòmic del Montsec, al Pallars Jussà.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró, que va seguir l'enlairament en directe des d'un acte a CosmoCaixa, celebra el primer èxit de l'estratègia New Space emesa per la Generalitat. “És un gran dia per a Catalunya, perquè avui estem ajudant a construir un país d'oportunitats i progrés per a tots”, va indicar. L'Enxaneta, que sobrevolarà Catalunya dues vegades al dia, desplegarà serveis de connectivitat d'internet de les coses amb cobertura 5G. És a dir, que permetrà la comunicació i l'obtenció de dades de sensors situats a tot el territori, fins i tot en zones de difícil accés o que no tenen cobertura de les xarxes de telecomunicacions terrestres convencionals.

“Estem fent possible que el poble més petit de Catalunya pugui tenir l'empresa digital més gran del país”, insisteix Puigneró, que defensa la connectivitat com “un dret econòmic i social del segle XXI, un potent instrument de cohesió territorial,

Com funciona el primer nanosatèl·lit català?

L'Enxaneta' orbita constantment al voltant de la Terra i triga 90 minuts a completar un gir. A causa de la rotació terrestre, pentina tot el globus al llarg del dia, passant dos cops per damunt de Catalunya, un cop en sentit ascendent i l'altre, descendent, i permet uns minuts de comunicació amb els sensors i la base.

L'Enxaneta'

És un nanosatèl·lit de tipus CubeSat 3U, compost per 3 cubs de 10 cm de costat. S'alimenta de dos panells solars laterals que, un cop desplegat, fan 30 x 30 cm.

Mida: 10 x 10 x 30 cm

Pes: 4 Kg

Vida útil: 4 anys

1.200

llocs de treball s'espera que generi el sector aeroespacial a Catalunya fins al 2025, segons les previsions de la Generalitat.

d'igualtat d'oportunitats i de progrés per a tothom”. Les dades que transmeti l'Enxaneta tindran a veure amb el medi ambient i procediran d'una xarxa de sensors de l'internet de les coses que encara estan per desplegar sobre el territori. Algunes de les possibles aplicacions amb què es treballa és el control del cabal dels rius i les reserves d'aigua, el seguiment i protecció de la fauna salvatge, la recepció de dades d'es-

tacions meteorològiques remotes, el monitoratge de moviments del sòl per preveure desastres naturals o fer el seguiment de ramats.

La informació que porti serà explotada inicialment pels diferents departaments de la Generalitat, amb la voluntat, a posteriori, d'obrir-les a universitats, centres de recerca, centres tecnològics i empreses, que també es poden implicar en la definició dels casos d'ús.

El director de l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya (IEEC) i coordinador del projecte, Ignasi Ribas, afirma que el llançament d'ahir és el primer pas per “posicionar Catalunya dins del panorama mundial del New Space” i fer possible que passi de ser un consumidor de dades a ser-ne proveïdor.

A diferència dels grans satèl·lits de telecomunicacions, que es troben en òrbita geoestacionària a gairebé 36.000 quilòmetres d'altura, els ginys que impulsa el govern se situaran en l'òrbita baixa terrestre. Són satèl·lits molt més petits (per entrar en la categoria nano han de pesar entre 1 i 10 quilos) i barats, però si el que es pretén és tenir un servei amb connectivitat continuada se n'ha de llançar tota una constel·lació i garantir que sempre n'hi hagi algun sobrevolant el país.

Aquesta, però, no és la intenció de l'estratègia New Space de la Generalitat, que projecta només sis llançaments per establir les bases i engegar una indústria que es preveu que generi 1.200 llocs de treball fins al 2025 i 280 milions d'euros de facturació. El segon nanosatèl·lit

El futur passa per buscar acords amb altres països per crear una constel·lació de satèl·lits, segons l'IEEC

s'hauria de llançar a finals d'aquest any o a principis del proper, i oferirà serveis d'observació de la Terra, permetent l'obtenció d'imatges del territori català des de l'espai en diferents bandes espectrals per a l'estudi del terreny. Algunes de les aplicacions d'aquest segon nanosatèl·lit són analitzar la productivitat de sòls i cultius, prevenir i detectar incendis forestals o planificar el desenvolupament urbà i rural.

El director de l'IEEC remarca que l'estratègia a mitjà termini serà “ajuntar nanosatèl·lits de diferents països per construir una xarxa global” que doni servei no solament a Catalunya, com en aquest cas, sinó a tots els implicats en l'acord.

L'aparell llançat ahir ha estat desenvolupat per l'empresa catalana Sateliot i la britànica OpenCosmos i funcionarà durant tres o quatre anys, fins que se'n forci el retorn a l'atmosfera i es desintegri. L'Enxaneta, doncs, farà llenya després d'haver aixecat el primer castell de la cursa aeroespacial catalana. ■